

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Jeg startede min ordførertale med at sige, at jeg var meget enig i at styrke Folketinget, ingen tvivl om det, men jeg lagde meget mærke til, hvad hr. Jørgen Estrup sagde. Han sammenlignede det her med et lovforslag, og at det kan køre igennem ligesom et lovforslag. Ja, det kommer det til. Det bliver politisk, og det var det, jeg var meget imod. Vi er vant til her i Folketinget, at vi, når vi træffer beslutninger om vores forhold, så gør det bredt samlet. Det har altid for mig i Præsidiets været sådan, at hvis jeg var uenig med de andre, men der ellers var enighed, så bøjede jeg mig, fordi det var til gavn for hele Folketinget, at Præsidiets stod sammen.

Derfor beklager jeg meget, at hr. Jørgen Estrup har så meget ret, når han sammenligner det her med et lovforslag. Nu skal det køres igennem. Vi har magten. Vi har flertallet. Det er rigtigt. Regeringen og SF og Enhedslisten bestemmer. Det bøjer vi os for. Jeg beklager det bare meget. Jeg tror ikke, det er til gavn for Folketingets fremtidige arbejde her. Det er det, hr. Jørgen Estrup nu lægger op til. Jeg har forstået budskabet, og derfor er jeg da også helt klar over, at det her kan være spild af tid, for hr. Jørgen Estrup siger, at det her er et lovforslag, og det kører *vi*. Og så kører I.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nu skal jeg såmænd ikke bidrage til at forlænge debatten ret meget, men blot sige, at hvis hr. Grove havde været interesseret i at lytte efter, så var det, jeg argumenterede om, det, som står i beslutningsforslaget, og som man kritiserer, nemlig hastværket. Jamen hastværket er noget med tid, hr. Grove, det er ikke noget med politiske beslutninger. Hastværk er der ikke tale om, når man har haft adskillige måneder, som man har haft her. Derfor synes jeg egentlig, at hr. Grove skulle mere tænke på, om det ikke havde været nyttigt, hvis man fra konservativ side havde sørget for at præsentere Folketinget for de argumenter, man nu er faldet tilbage på, da det var bekvemt, fordi man gerne ville have lov at stå sammen med nogle andre. Det skal vi ikke forhindre De Konservative i. Det kan vi da godt forstå. Det er rart at have venner, men lad så være med at bruge argumenter, som faktisk ikke har noget med sagen at gøre.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Når hr. Estrup stadig væk siger hastværk og vi bliver bebrejdet, at vi siger, det her er hastværk, så er det nu engang sådan – og sådan har det masser af gange været i Præsidiets – at når vi gør noget til gavn for hele Folketinget, så har vi såmænd også tid til at bruge en måned eller to mere. Det her er ikke noget lovforslag, der skal hastes igennem, og det var dér, jeg klandrede hr. Jørgen Estrup, som sammenlignede det med et lovforslag.

Min opfattelse var, da vi startede på denne her diskussion, at det var noget, vi havde tid til at diskutere i Præsidiets. Vi kunne tale os til rette, vi kunne finde lokale løsninger, og når vi havde gjort det, så ville jeg sætte megen pris på, at hele Præsidiets samlet kom til Udvalget for Forretningsordenen og sagde: Her kommer vi med en løsning, som et bredt flertal står bag ved. Det mener jeg havde været til gavn for Folketinget. Det er ikke for mig afgørende, at det her bliver hastet igennem, inden vi tager på sommerferie. Vi kunne jo bruge hele sommerferien til det, og så kunne vi bagefter samlet komme til Udvalget for Forretningsordenen. Så var det vedtaget i bred enighed. Men det ønsker hr. Jørgen Estrup ikke, forstår jeg.

Frank Aaen (EL):

Diskussionen går meget på, hvor forfærdeligt det er, at der er gået politik i den her sag. Jeg vil da gerne for det første sige, at det har vi intet imod, tværtom. Vi synes sådan set, det er fint, at også den her slags sager kommer frem til åben diskussion og ikke bare er noget, der aftales i en lille sluttet kreds og så luskes igennem. Det er sådan set godt nok.

Som én, der ikke har siddet i Præsidiets, og som kun en gang imellem har haft mulighed for at være med på en lytter i Udvalget for Forretningsordenen, vil jeg sige, at det jo nogle gange er det dér med tyven: Den, der råber efter tyven, er sikkert tyv. Måske er det sådan, at de, der råber højest op med, at det er forfærdeligt, at der går politik i tingene, er dem, der selv gør mest for, at der skal gå politik i tingene. Men som sagt, det skal hr. Grove nærmest have tak for og ikke utak.

Jeg har siddet i bl.a. Skatteudvalget. Selv skatteeksperter har overordentlig svært ved at være nok inde i alle de love, vi har behandlet, og vi kan notere os, særlig som en lille gruppe, at vi er ualmindelig afhængige af de råd og de svar,